

להשפיע לתחתונים, ומשום כך אות מ' דש"מ מתיבת שמע היא אות פתוחה, מאחר שהיא בסוד המלכות הנקראת ש"מ בסתם ומשא"כ הבינה נקראת שם גדול בסוד 'מה תעשה לשמך הגדול' (שע"ר). **אֶתְּוֹן אַחֲרָנִין, אֲשֶׁתְּאֲרוֹ א"ח,** (משלי כה) **כְּבֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּכָר כְּתִיב** והנה האותיות האחרות שנשארו מתיבת אחד הוא אותיות א"ח ועל כך נאמר 'כבוד אלהים הסתר דבר' מאחר שרשב"י הסתיר את סודם והוא לא פירשם כיצד האות ד' דמלכות עלתה להעלות למעלה להעיד ואילו אותיות א"ח דז"א נשארו למטה (שע"ר)•

כל מי שמייחד את הייחוד של ק"ש בכל יום מזומנת לו שמחה מלמעלה
אֲשַׁכְּחֶנָּה בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כָּל מָאן דְּמֵיִיחֵד
יְחִוְדָא דָּא בְּכָל יוֹמָא ואמר רשב"י שמצאתי בספרו של רב
המנונא סבא שכל מי שמייחד את הייחוד הזה של קריאת שמע בכל יום, **חֲדוּה**
זְמִינָא לִיה מְלֵעִילָא, מִרְזָא דְּאֶתְּוֹן אֱלִין, ש"מ מִהָאִי
סְטָרָא. א"ח, מִהָאִי סְטָרָא אז מזומן לו שמחה מלמעלה מסוד אלו
האותיות, שהם ש"מ מצד אחד של תחילת הפסוק וא"ח מצד אחר של סוף הפסוק.
וּמִצִּירָא אֶתְּוֹן, לְמִפְרַע (שדי) שִׁירִי, וּבְמִישָׁר (חיים) סִיִּים.
וְסִימֵן אֶשְׁמַח ובכדי לזכות אל השמחה הוא מצרף את האותיות באופן זה: כי הנה
הוא מתחיל לצרף למפרע את א' דא"ח שבסוף הפסוק ואת ש' דש"מ שבתחילת הפסוק שהוא
צירוף א"ש, והוא מסיים לצרף ביושר שהוא אות מ' דש"מ שבתחילת הפסוק ואות ח' דא"ח
שבסוף הפסוק שהוא צירוף מ"ח ועי"כ יוצא צירוף אשמ"ח. **דְּכֶתִיב,** (תהלים קד)

אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בַּיהוָה. מִמָּשׁ. דָּא יְחֻדָּא קְדִישָׁא. וְשִׁפִּיר
 אִיהוּ ולכן הוא זוכה למש"כ אנכי אשמח בה' ממש וזה ייחוד קדוש ויפה הוא. וְהִכִּי
 הוּא בְּסִפְרָא דְחֲנוּךְ, דְּאָמַר פִּי הָאִי גִוּוֹנָא, דְּמֵאֵן
 דְּמִיִּיחֵד יְחֻדָּא דָּא בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּה זְמִינָא לִיה
 מְלַעֲיָלָא וכך הוא כתוב בספרו של חנוך כדוגמת כך, שכל מי שמייחד את הייחוד הזה
 בכל יום אז מזומנת לו שמחה מלמעלה.

ש"מ מתיבת שמע הוא בסוד המלכות והיא מקבלת ע' שמות מאמא 'ה' אלהינו
 ה' אחד' סוד ד' בתי תפילין האחוזים בז"א
 תו אית ביה ש"מ, דְּאֵתְפִּלִּיל מֵן ע' רַבְרַבָּא ונאמר עוד בספרו
 של רב המנונא סבא שאותיות ש"מ מתיבת שמע הוא בסוד המלכות שהיא כלולה
 מאות ע' גדולה, דהיינו שהמלכות מקבלת את הארות ז"ת דאמא שכל אחד כלולה מעשר
 וביחד הם מנין ע'. אֵלִין שְׁבַעִין שְׁמָהֶן בְּרֹזָא דְאַבְהֶן קְדִישִׁין,
 וְדָא הוּא שְׁמַע: שֵׁם ע' ואלו הע' שמות הם בסוד האבות הקדושים חג"ת,
 דהיינו שעיקר ע' השמות הם מחג"ת דאמא הנקראים אבות, והוא הסוד של תיבת שמע
 שהוא נוטריקון ש"מ ע' דהיינו שהמלכות הנקראת ש"מ היא מקבלת ע' שמות מאמא
 (שע"ר). יִשְׂרָאֵל, יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה, אֵלִין אַרְבַּע בְּתֵי
 דְהַפְּלִין, דְּאֶחִיד לֹון א"ח ומש"כ 'ה' אלהינו ה' אחד' אלו הד' תיבות הן
 סוד ד' בתי תפילין האחוזים בז"א שהוא סוד א"ח מאחר שיש בו ט"ס כמנין א"ח, דהיינו שד'
 הבתים הם סוד נה"י דאמא והפרשיות עצמם הם המוחין דז"א (שע"ר). הֵהוּא
 דְאָמַר (שיר השירים ה) פֶּתַחִי לִי אֶחָתִי רַעֲיָתִי וזה ז"א הנקרא א"ח

הלימוד היומי

הוא מאחר שהוא אומר לאחותו השכינה 'פתחי לי אחתי רעיתי'. ד': דָּא קָשָׁר
 שֶׁל תַּפְלִין, דִּהִיא אֲחִידַת בְּהוּ וְזוּ האות ד' המשותפת עם א"ח דאחד
 היא סוד לאה הנקראת קשר של תפילין שהיא אוחות בהם, דהיינו שלאה היא ד' מאחר
 שנמשך לה ד' אלפי"ן של ד' שמות אהי"ה דנה"י דאמא (מק"מ בשם מהרח"ו). רָזָא
 לְחַפְיָמִין אֶתְמָסַר, דִּלָּא לְגַלָּא וסוד זה נמסר לחכמים על מנת שהם
 לא יגלו אותו. שְׁתִּיק רַבִּי שְׁמַעוֹן. בָּכָה וְחִידָה, אָמַר, אֵימָא,
 דִּהָא וְדָאִי רַעְוָא אֲשַׁתְּכַח, וְלִית כְּדָרָא דָּא עַד דִּיִּיתִי
 מִלְּבָא מְשִׁיחָא, דִּיִּהָא רִשׁוּ לֹזֵן לְגַלָּא ואז שתק רשב"י ובכה וחיך
 ואמר שהרי ודאי עת רצון נמצא בכדי לגלות את הסודות, מאחר שלא יהיה עוד כמו הדור
 הזה עד שיבוא מלך המשיח שאז יהיה רשות לגלות את הסודות.

סוד ב' הרצועות היוצאות מתפילין של ראש ולז"א נעשים נה"י חדשים

תִּרְיִן רַעְוֵינָן נִפְקִין, מִסְטָרָא דָּא וּמִסְטָרָא דָּא, רָזָא
 דִּתִּרְיִן יִרְכִּין דִּלְתַּתָּא דִּהָאִי א"ח, דִּנְבִיאִי קִשׁוּט
 אֲחִידָן בְּהוּ וביאר רשב"י שהנה ב' רצועות יוצאות מתש"ר מצד ימין ומצד שמאל
 והם בסוד שתי הירכיים של הנו"ה שנמצאים למטה בז"א הנקרא א"ח, ובהם נביאי האמת
 אחוזים מאחר ששורש הנבואה הוא מנו"ה. דִּהָא מְלַעֲיָלָא נִפְקִין תִּרְיִן
 רַעְוֵינָן, רָזָא דִּתִּרְיִן דִּרְוֵינָן, מִימִינָא וּמִשְׁמַלָּא, וְדָלָת
 אֶתְאֲחִידַת בְּהוּ והנה למעלה מאלו הרצועות המשתלשלות יש עוד שתי רצועות
 היוצאות למעלה המקיפות את הראש, והם בסוד שתי הזרועות שהוא החסד הנמצא בזרוע

ימין והגבורה הנמצאת בזרוע שמאל, וזו לאה שהיא קשר דתש"ר היא אחוזה בכל אלו הבחינות (שע"ר). **לְבִתָּר נִחֲתָא, וְאַתְּפִשְׁטוּ יִרְכִּין לְתַתָּא** והנה לאחר שנתקנו המוחין דגדלות דז"א ע"י נה"י דבינה, יורדת מהם עוד הארה והיא מתפשטת בבחינת הירכיים למטה, דהיינו שהיא מתפשטת בנה"י החדשים דז"א, מאחר שבגדלות ז"א נתעלו חג"ת ונעשו לו חב"ד ונתעלו נה"י ונעשו חג"ת ועתה חסר לו נה"י ואז הוצרכה הבינה להאריך רגלה למטה בסוד היסוד שבה כי גם היא עלמא דדכורא [סט] ואז נעשה לו נה"י חדשים בסוד כונן שמים בתבונה (שע"ר). **כִּיּוֹן דִּהִיא אֶתְאַחֲדַת לְעִילָא בְּדִקָּא יָאוּת, נִחֲתָא לְתַתָּא, לְאַתְאַחֲדָא בְּאַכְלוּסָהָא** והנה מכיון שלאה התאחזה בקשר דתש"ר כראוי אז אח"כ יורדת הארה מהנה"י החדשים למטה בכדי להביא מוחין לרחל שאז היא תתאחז בנז"ה דז"א הנקראים צבאות. **וְכַד אִיהִי אֶתְאַחֲדַת, אֶתְאַחֲדָא בְּשִׁפּוּלֵי יִרְכִּין** וכאשר רחל נאחזת בהם אז עיקר אחיזתה הוא בשיפולי הירכיים, דהיינו שהיא נאחזת בעטרת היסוד דז"א הנמצא בין הירכיים, **וְרִשִּׁימוּ דִּיּוֹד בְּרִית קִדְיִשָּׁא עָלָה מְלִיעִילָא, בְּדִין אִיהִי אֶתְאַחֲדַת בְּיַחְוָדָא חָד** ובזה הרושם של אות י' דיסוד הנקראת ברית קודש הוא עולה עתה למעלה, דהיינו שהוא סוד דעת דרחל הנתקן מה"ג דיסוד דז"א שהוא סוד אות י', והנה דעתה הוא למטה בין תרין כתפין דילה, ועטרת היסוד דז"א היא היו"ד עליה מלמעלה, ולכן צריך להעלות הדעת שלה מבין תרין כתפין לבין חו"ב רישא דילה,

אור הרשב"י

[סט] כדאיתא בשער רוח הקודש דף טז עמוד
א' דע כאשר אימא היא למעלה עם אבא. אז
נקראת נקבה. בערך הנקבה המקבלת מן
הזכר. אבל כשהיא למטה רובצת על בניה
ומשפעת להם. אז נקראת זכר, כי אז היא
בערך הזכר המשפיע אל הנקבה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000